

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 19 de Mars de 1914

Nom. 10

Distanciats

Al pulquèrrim i volgut colega *La Comarca* li ha semblat mal que encapsalèssim un escrit amb les paraules «Parlem clar». L'excita amb aquesta frase, diu el confrare, «un sentiment de protesta que per desgracia's trova fundament arrelat en nostre Regió» i a seguit agota el repertori de lloances i encomis en pro del seu D. Eveli, a fins a arribar a la següent afirmació, que posada aixís en sec, tal com l'estampa, es capàs de fer tombar d'espatlles al més seré y previngut. «Si-guen les que vulguin ler ordres que dicti nostre primera autoritat, seràn indubtablement les mil-lors». Francament, després de llegit l'article que ens dedica i aduc volguent-li sopusar tota la bona intenció imaginable, hauríem de dir-li que casi un abisme ens separa en qüestió de procediments periodístics.

Perque sentíem intensa fretura de parlar clar fou per lo que sortírem a aixecar la veu entre els olotins, per avivar aquest sentiment de protesta a fins a fer-lo imperatiu contra els que amb sumissió cega i servil idolatren a entitats i persones, volem que ben alta i ben clara la nostre veu ressoni com pertoca a qui no depent ni ha de rendir homenatge a alcaldes ni rectories i no espera cap especial recompensa de les seves propagandes i iniciatives.

Que parlin a mitja veu i gastin eufimismes, els qui han d'aparentar una cosa siguent casi la oposada; els que ja no's recorden o no volen pensar en que un dia aixecaven potent i vibrant el crit contra l'hipocresia local i avui voldrien posar sordina a tota reclamació justa i franca; que titubeïgin els que han de fer ostentacions que no senten i recorren a maquiavelismes polítics per assegurar la seva preponderancia, que nosaltres no servim per portar a cap aquestes combinacions, d'alguna conveniencia en moments determinats, pro per les que mai ens hem sentit amb prou forces ni *tragaderes* per transigir-hi.

Per aixó estem tant distanciats del molt apreciat periòdic *La Comarca*, per lo mateix dihem que casi un abim ens separa, doncs abans que deixar de parlar clar, primer trencarem la ploma.

Si La Comarca presta la seva atenció a nostres reflexions... ben segur que no tornarà a requerir-nos.

Polítiques

De l'apat dels de La Lliga.—Si les paraules i pensaments emesos entre xampany i altres útils, no tinguessin ja per aquest sol fet una menor responsabilitat, doncs es un atenuant, hi hauria que cridar a comptes als associats del primer pis del café de la plassa i amb perdó de *La Comarca*, dirigir-los-hi algun calificatiu, que amb tota justicia seria bon xic dur.

Segons tenim entés, aquella gent en mitg dels entusiasmes de sobretaula's figuraren ésser els geunins representants del catalanisme local i s'atribuhiren la paternitat del mateix retraient els primers temps de gestació i desenrotllo a Olot dels ideals de vindicació catalana.

Sens dupte la fermentació dels esperituosos els privà de recordar-se que aquí la primera Lliga Regionalista's creà, en el fons, unicament per combatrer el catalanisme local, representat ben indiscutiblement en aquella època per l'estol d'entussiasstes de *La Gubia*; que al revés de lo que ells alardejen la significació i tendencia ben marcadament lliberal del catalanisme olotí està escrita i es a tota hora ben comprobable en la serie de periòdics que s'anaren succeint morts tots ells del *cop de teula* tant típic i significatiu entre nosaltres; que la majoria dels allà reunits solsa-ment s'acostaren al catalanisme a l'hora precisa d'actuar de Judas per a millor apunyalar-lo i ara realitzar el seu intent, amb el peu al damunt del seu cos inanimat, no ben despullats encara del